

- тку на період до 2015 року. Постанова КМУ від 21.07.2006 р. № 1001.
9. Порядок розроблення, проведення моніторингу та оцінки реалізації регіональних стратегій розвитку. Постанова КМУ від 16 листопада 2011 р. №1186.
  10. Лисенко В. Створено систему моніторингу реалізації стратегії. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://isc.biz.ua/publ/12-1-0-45>.
  11. Державна стратегія регіонального розвитку до 2020 року: проєкт. Постанова КМУ від 25 листопада 2013 року. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.csi.org.ua/www/wp-content/uploads/2013/05/nsrdu2020_1.pdf.

УДК 338.432:330.31.003.13

Сокольська Т.В.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри менеджменту
Білоцерківського національного аграрного університету*

ВІДТВОРЕННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРОСФЕРИ ЯК ЧИННИКА ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ

Стаття присвячена дослідженню основ відтворення аграрного ресурсного потенціалу в сучасних умовах виробництва. Визначено групи факторів, що впливають на цей процес та основні напрями державної підтримки щодо забезпечення процесу відтворення аграрного ресурсного потенціалу.

Ключові слова: ресурсний потенціал, відтворення, фактори впливу, аграрна сфера, державна підтримка, економічний розвиток.

Сокольская Т.В. ВОСПРОИЗВОДСТВО РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦИАЛА АГРОСФЕРЫ КАК ФАКТОРА ЭКОНОМИЧЕСКОГО РОСТА

Статья посвящена исследованию основ воспроизводства аграрного ресурсного потенциала в современных условиях производства. Определены группы факторов, влияющих на этот процесс, основные направления государственной поддержки по обеспечению процесса воспроизводства аграрного ресурсного потенциала.

Ключевые слова: ресурсный потенциал, воспроизводство, факторы влияния, аграрная сфера, государственная поддержка, экономическое развитие.

Sokolska T.V. REPRODUCTION OF AGROSFERA RESOURCE POTENTIAL AS ECONOMIC GROWTH FACTOR

The paper deals with the investigating the basics of agricultural resource potential reproduction in modern production conditions. Groups of factors influencing this process are grounded, the main directions of state support ensuring the agricultural resource potential reproduction process are defined.

Keywords: resource potential, reproduction, influencing factors, agriculture, government support, economic development.

Постановка проблеми. Формування ефективного агропромислового виробництва, що забезпечує потреби населення в продуктах харчування, задовольняє попит підприємств переробних галузей, а також потреби експорту в сільськогосподарській продукції та стабільність продовольчих ринків, є сьогодні стратегічною метою аграрної політики нашої держави. В досягненні цієї мети важливе місце займають питання формування, оптимального використання та відтворення ресурсного потенціалу.

В умовах деградації природних систем життєзабезпечення, незавершеності ринкових реформ, нестабільності політичної і соціально-економічної ситуації в державі проблема відтворення аграрного ресурсного потенціалу України набуває особливої актуальності. Складність її вирішення зумовлена недосконалістю національного законодавства, що регулює економічні процеси, некомплексним підходом до здійснення ринкових реформ і непослідовністю економічної політики. Тому на сучасному етапі розвитку ринкової економіки необхідно удосконалювати підходи до визначення механізму та обґрунтування шляхів його забезпечення відтворення аграрного ресурсного потенціалу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що питанням ефективного використання та відтворення ресурсів у цілому та аграрного ресурсного потенціалу зокрема присвячені праці відомих вітчизняних та зарубіжних вчених-економістів, таких

як П. Дуглас, Дж. Б. Кларк, К. Кобб, А. Маршалл, К. Макс, Д. Рикардо, Б. Пасхавер, В. Месель-Веселяк Г. Підлісецький, В. Трегобчук, А. Юзефович, В. Шиян, В. Юрчишин та ін.

Цими науковцями дослідженні окремі питання, пов'язані з проблемою відтворення ресурсного потенціалу, проте це не знижує її актуальності та необхідності розробки нових, адаптованих до сучасних умов підходів, до питання ресурсного потенціалу як одного із чинників забезпечення економічного зростання агросфери.

Постановка завдання. На основі вищевикладеного можна сформулювати завдання дослідження, яке полягає в розробці та обґрунтуванні шляхів забезпечення відтворення ресурсного потенціалу агросфери.

Виклад основного матеріалу дослідження. За визначенням Н. Дешевової, ресурсний потенціал аграрного виробництва являє собою складну, безперервно відтворювальну систему, елементами якої є всі його компоненти (природний, трудовий, фінансовий, підприємницький, інформаційний, матеріально-технічний, технологічний, інституційний ресурси), а зв'язки між ними визначаються соціальними, економічними, політичними, інфраструктурними та іншими чинниками, що зумовлюють функціонування і розвиток аграрної економіки [1].

Провідними складовими аграрного потенціалу є земля, матеріально-технічні засоби, трудові, фінансові і різноманітні нематеріальні ресурси. Украї-

на має значні земельні ресурси, її земельний фонд становить 60 354,8 тис. га, або майже 6% території Європи, проте земля характеризується надзвичайно високим рівнем освоєння. Крім того, недостатньо економічно та екологічно обґрунтовано розподіл земель за цільовим призначенням. У структурі земельного фонду України значні площі займають ґрунти з незадовільними властивостями (змиті, піддані вітрової ерозії, засолені, солонцюваті, перезволожені тощо) – це деградовані і малородючі ґрунти [2]. Площа таких ґрунтів на орних землях перевищує 6,6 млн га, або 20% площі ріллі, а прямі щорічні втрати (тобто різниця між вартістю валового продукту і витратами на його отримання) досягають у середньому 66,5 грн/га, або в цілому по Україні близько 400 млн грн. Ураховуючи це, землю вкрай необхідно визнати капіталом і включити її вартість в економічний обіг, що сприятиме підвищенню прибутковості сільгосп-підприємств і здійсненню розширеного відтворення.

Матеріально-технічні ресурси сільськогосподарських підприємств поділяються на основні та оборотні засоби. Основні засоби, крім вартості землі, включають ще і вартість машин та обладнання, транспортних засобів, будівель і споруд, робочої і продуктивної худоби, багаторічних насаджень та ін. Від їх складу значною мірою залежить можливість своєчасного якісного виконання технологічних операцій виробничого процесу [3]. Саме матеріально-технічна база і, особливо, її активна частина (машини та обладнання) значною мірою визначають масштаби та напрями розвитку аграрного виробництва і конкурентоспроможність та ефективність його розвитку. Проте нині вона знаходиться у критичному стані, зумовленому тривалою фінансовою неспроможністю сільгосптоваровиробників, незбалансованістю амортизаційної політики і потреб господарств на відтворення засобів виробництва, значним спадом інвестиційної діяльності, що водночас унеможлиблює позитивну динаміку економічного росту.

Наслідком такої ситуації стала низька ефективність вітчизняного аграрного виробництва (у 2013 році 33,1% підприємств отримали від сільськогосподарського виробництва збитки, сума яких у розрахунку на 1 підприємство становила 2,1 млн грн) [4]; інтенсивна експлуатація та неефективне використання природних ресурсів; застарілість, надмірна енерго-ї матеріалоемність, багатовідходність виробничих технологій, недостатній рівень вторинної переробки відходів, неефективність організаційно-економічного механізму природокористування та природоохоронної діяльності; високий рівень антропогенного навантаження на екосистеми, зменшення біорізноманіття та забруднення довкілля; відсутність позитивних структурних зрушень в аграрній економіці і реальних кроків у переведенні її на інноваційно-інвестиційну модель ефективного функціонування.

Нееквівалентний обмін сільськогосподарської і промислової продукції призвів до значного зростання ступеня спрацювання основних засобів, зниження темпів науково-технічного прогресу. У багатьох сільськогосподарських підприємствах знос будівель і споруд становить понад 60 %, машин та обладнання – близько 70%. Вартість основних засобів зростає через їх індексацію без додаткового введення нових потужностей. Більше половини парку тракторів, збиральних комбайнів та вантажних автомобілів відпрацювали свій амортизаційний строк [4]. Внаслідок цього витрати на ремонт і технічне обслуговування становлять майже 70% від суми коштів на придбання нової техніки, до 40% машин простоюють з тех-

нічних причин. У більшості сільськогосподарських підприємств знижуються ресурсозабезпеченість і рівень економічної ефективності використання матеріально-технічних ресурсів, та унеможливорюється перехід на високоефективні ресурсоемі технології виробництва [5]. Нині лише агрохолдинги та потужні сільськогосподарські підприємства завдяки інвестиціям можуть забезпечити виконання виробничих процесів високопродуктивними та якісними машинами й устаткуванням за використання інноваційних технологій на великих земельних площах. Проте прагнення отримувати надприбутки за рахунок вирощування комерційних культур, що виснажують землю, потребує негайного прийняття на законодавчому рівні заходів щодо раціонального використання земель сільськогосподарського призначення, впровадження у практику нових технологій обробки ґрунту та інших агротехнічних заходів, спрямованих на збереження та підвищення родючості ґрунтів, боротьбу з ерозійними процесами; виведення з інтенсивного обробітку малопродуктивних і деградованих земель. Все це потребує значних інвестицій, необхідних для забезпечення безперервності в нарощуванні виробничої діяльності. Без асигнувань і підвищення прибутковості сільського господарства в цілому неможливе відновлення матеріально-технічної бази, впровадження прогресивних технологій, виробництва конкурентоспроможної продукції.

В аграрному виробництві відтворювальні цикли тісно пов'язані з біологічними законами, переплітаючись з природними. Особливістю сільськогосподарського відтворення є сезонний характер виробничих процесів (у першу чергу, у рослинництві, але й у тваринництві сезонні коливання можуть бути досить істотними). Цим формується відмінний від більшості промислових галузей порядок створення обігового капіталу і відтворення робочої сили, оскільки технологічний процес виробництва і реалізації сільськогосподарської продукції триває кілька місяців [6]. Отже, забезпечити норматив обігових коштів за рахунок власних джерел не лише неможливо, а й економічно невиправдано – надлишок обігових коштів, утворений у міжсезоння, «омертвляє» капітал і створює передумови для нецільового або неефективного використання тимчасово вільних коштів.

Через залежність виробничого процесу від природнокліматичних умов забезпечити безперервність відтворення в аграрному секторі можливо лише через економічний механізм відтворення, під яким розуміється сукупність управлінських і регулюючих заходів у сфері відтворювальних циклів як самого підприємства, так і держави. Такий механізм формується під впливом двох різних груп факторів. Перша група факторів проявляє свій вплив при використанні горизонтальних економічних зв'язків сільського господарства з машинобудуванням, енергетикою, хімічною промисловістю, будівництвом та іншими галузями економіки.

Інша група факторів проявляє себе через вертикальні економічні зв'язки у сільському господарстві, забезпечуючи взаємодію живої праці та решти елементів. У результаті такі її складові, як сільськогосподарські угіддя та біологічна група засобів виробництва щороку циклічно розширено відтворюються у межах галузі й кожного окремого підприємства. Якщо сільськогосподарські культури та поголів'я відтворюються не лише кількісно, але й якісно, то відтворення оброблюваних земель відбувається лише в якійсь мірі, шляхом поліпшення їхньої родючості.

Відтворення ресурсного потенціалу залежить від комплексу умов і факторів, здатних прискорювати цей процес. Їх можна об'єднати в такі групи: природно-біологічна, фінансова, інформаційна, кадрова, управлінська та інноваційна (рис. 1).

Усі вищенаведені фактори, що впливають на ресурсний потенціал сільського господарства, тісно переплітаються і взаємозалежні між собою та впливають на ефективність використання кожного виду ресурсів.

Визначальна роль у ресурсному забезпеченні стабільного економічного розвитку сільського господарства, інших сфер агропромислового комплексу, як і національної економіки загалом, належить людському капіталу, який як ресурс аграрного виробництва формується, насамперед, у середовищі сільського населення. Вимоги до якості останнього зростають у зв'язку з підвищенням техніко-технологічного рівня сільськогосподарського виробництва та необхідністю посилення його конкурентоспроможності. Нині ж професійно-кваліфікаційний рівень аграріїв, які в переважній більшості працюють із відривом від інноваційних технологій в рослинництві та тваринництві, є низьким.

Вищенаведені проблеми, що спостерігаються сьогодні в ресурсному забезпеченні аграрного сектору економіки, потребують невідкладної виваженої державної підтримки, яка в уніфікованій світовій економіці виконує стабілізаційну та стимулювальну функції у забезпеченні сталого сільського розвитку. Системна та комплексна державна аграрна політика має спрямовуватися на підвищення ефективності використання задіяного в сільськогосподарському виробництві ресурсного потенціалу, що дозволяє аграрному сектору країни бути «точкою зростання» і фундаментом подальших модернізаційних перетворень економіки країни.

Одним з пріоритетних напрямів такої підтримки має стати формування сприятливого фінансово-кредитного середовища через забезпечення сільськогосподарських товаровиробників необхідними обсягами фінансових ресурсів для розширеного відтворення й інноваційного розвитку, фінансової стабільності та

конкурентоспроможності на внутрішньому й зовнішньому ринках.

Наступним механізмом регулювання процесу відтворення ресурсного потенціалу в аграрному секторі є розвиток сільських територій шляхом розширення можливостей сільських територіальних громад на основі збільшення ресурсів місцевих бюджетів, насамперед за рахунок розвитку підприємництва та залучення інвестицій у виробничу й соціальну сфери.

Поліпшити фінансовий стан сільськогосподарських товаровиробників як основного фактора відтворювальних процесів може державне регулювання інтервенційних реалізаційних цін на сільськогосподарську продукцію та надання кредитів для відтворення матеріально-технічних ресурсів. Субсидування частини банківського процента (вартості) інвестованого капіталу дасть змогу отримувачам кредитів скоротити фінансові витрати на оплату за користування позичковими коштами, що сприятиме зміцненню фінансової стійкості сільгоспідприємств, підвищенню їхньої інвестиційної привабливості.

Досить важливим у механізмі регулювання процесів відтворення ресурсного потенціалу є зниження процента плати за користування лізинговим майном. Значну роль у механізмі регулювання процесів відтворення ресурсного потенціалу в сільському господарстві відіграє субсидування будівництва об'єктів на інноваційній основі, реконструкція та технічне переоснащення діючих виробництв. Таке будівництво можна розглядати як інноваційний процес, результатом якого є нововведення в аграрне виробництво.

Висновки з проведеного дослідження. Отже, забезпечення відтворення ресурсного потенціалу аграрної сфери тісно переплітається з економічним зростанням галузі, закономірностями розвитку країни в цілому. Економічне зростання виступає як перспектива і довготривала мета розвитку, але, в свою чергу, реалізація цієї перспективи пов'язана зі збільшенням споживання ресурсів, що використовуються для створення матеріальних і духовних благ.

Функціонування економічного механізму відтворення ресурсного потенціалу в сільському господарстві полягає у відшкодуванні ресурсів для повного і своєчасного виконання виробничих процесів; у відповідності обсягів поповнюваних ресурсів фінансовим і виробничим можливостям господарюючих суб'єктів.

Стійке економічне зростання сільського господарства України в умовах розбалансованості ресурсного потенціалу неможливе. Як свідчить світовий досвід, сьогодні Україні вкрай потрібні радикальні реформи, що враховують зарубіжний досвід, відображають національну специфіку і забезпечують розвиток на випередження. Для досягнення цієї мети потрібна послідовна, виважена державна політика, спрямована на збалансування ресурсного потенціалу аграрного сектору шляхом залучення інвестицій та активізації аграрної інноваційної діяльності (належна інфраструктура

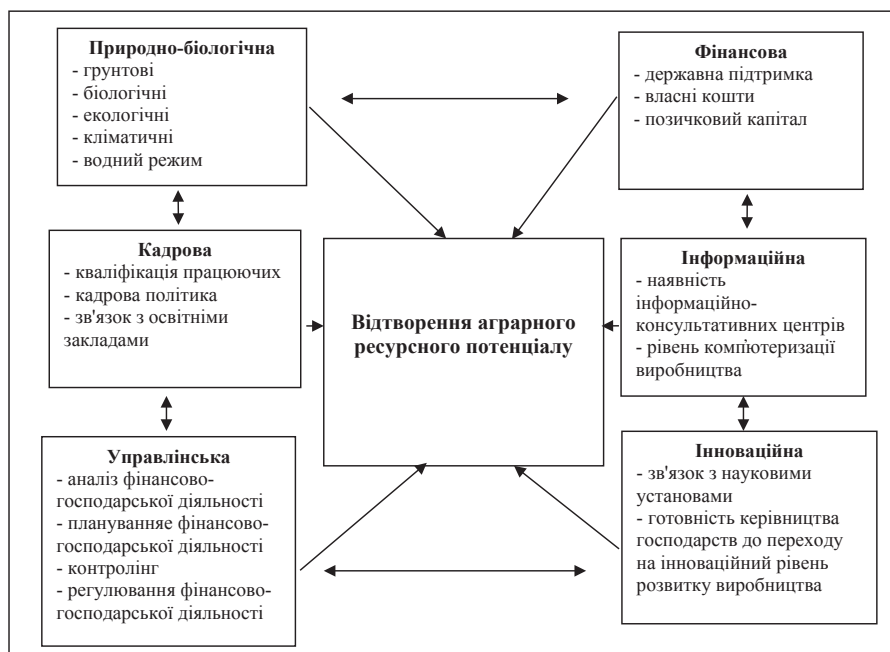

Рис. 1. Групи факторів впливу на відтворення аграрного ресурсного потенціалу

підтримки інновацій). Реальна програма державної підтримки з певною системою спеціальних економіко-правових, фінансових і адміністративних заходів дозволить оперативні вирішувати питання доцільності підтримки тих чи інших товаровиробників, планувати або програмувати (як це має місце в інших країнах) агропромислове виробництво та його структурні перетворення з урахуванням як національного, так і зарубіжного досвіду. Необхідно створити також систему фінансового обслуговування аграрного сектору (спеціальні аграрні банки), побудувати інфраструктуру і правовий механізм для формування реальних іпотечних відносин. Всебічна модернізації країни має торкнутися не тільки оновлення матеріально-технічної бази, але і в цілому забезпечити ресурсну збалансованість в аграрному секторі, включаючи якість людського капіталу, технологічні процеси в контексті використання природних ресурсів, виробничу інфраструктуру. Така модернізація має забезпечити аграрному сектору внутрішню гармонізацію шляхом створення еколого-економічних і соціальних проектів розвитку. При цьому держава зобов'язана всіляко стимулювати стійке економічне зростання сільськогосподарського виробництва шляхом консолідації бюджетних коштів та збільшення прозорості їх використання, що дозволить отримати їх, насамперед, сільгоспвиробнику, а не агрохолдингам. Одним з перспективних напрямів інноваційного забезпечення аграрного виробництва є, на нашу думку, формування в кожному регіоні сільськогосподарських технополісів, на основі приватно-державного партнерства, мобілізації можливостей і взаємовигідного взаємодії зацікавлених сторін (держави, бізнесу, науки, осві-

ти, споживачів). Одним з ключових чинників також має стати забезпечення зростання інтелектуального капіталу в аграрному секторі. Концептуальні засади ресурсного забезпечення сталого економічного зростання сільського господарства мають базуватися на зміщенні акцентів у бік провідної ролі держави в регулюванні цього процесу.

Перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. В подальших дослідженнях має бути обґрунтована визначальна роль людського капіталу у ресурсному забезпеченні сталого економічного розвитку сільського господарства.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Дешєвова Н.В. Системные аспекты воспроизводства ресурсного потенциала аграрного производства региона // Научный журнал КубГАУ. – 2012. – № 77 (03). – С. 72–75.
2. Концепція Загальнодержавної програми використання та охорони земель до 2022 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.myland.org.ua>.
3. Зміцнення та ефективне використання ресурсного потенціалу сільськогосподарських підприємств: монографія. – / Шєбанін В.С., Червен І.І., Шєбаніна О.В., Карєба М.І.; за ред. В.С. Шєбаніна, І.І. Червена. – Миколаїв: МДАУ, 2010. – 205 с.
4. Сільське господарство України у 2012 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
5. Ресурсний потенціал аграрної сфери: проблеми та завдання ефективного використання: аналіт. доп. / О.В. Собкевич, В.М. Русан, А.Д. Юрченко, О.В. Ковальова [та ін.]. – К.: НІСД, 2013. – 76 с.
6. Трегобчук В. Відтворення та ефективне використання ресурсного потенціалу АПК (теоретичні та практичні аспекти) / В. Трегобчук, А. Юзефович, Д. Крисанов, та інш. Н. Скурська – К.: Інститут економіки НАН України, 2003. – 259 с.

УДК 338.001.36

Ставицький А.В.

*кандидат економічних наук, доцент
Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

Наумова О.О.

*кандидат економічних наук
Університету економіки та права «КРОК»*

РОЗРАХУНОК ІНВЕСТИЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

У роботі розглянутий стан інвестиційної безпеки (ІБ) у країнах ЄС та Україні, досліджено певні складові ІБ у країнах Європи. Показано, що в Україні спостерігається недостатній рівень інвестицій, що здійснюються з Державного та місцевих бюджетів, внаслідок чого спостерігається певне викривлення структури інвестицій у порівнянні з європейською економікою.

Ключові слова: інвестиційна безпека, бюджет, регресія, структура інвестицій, інвестиції.

Ставицький А.В., Наумова Е.А. РАСЧЕТ ИНВЕСТИЦИОННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ В УКРАИНЕ

В работе рассмотрено состояние инвестиционной безопасности (ИБ) в странах ЕС и Украине, исследованы определенные составляющие ИБ в странах Европы. Показано, что в Украине наблюдается недостаточный уровень инвестиций, которые осуществляются из Государственного и местных бюджетов, в результате чего наблюдается определенное искажение структуры инвестиций в сравнении с европейской экономикой.

Ключевые слова: инвестиционная безопасность, бюджет, регрессия, структура инвестиций, инвестиции.

Stavytskyy A.V., Naumova O.O. THE CALCULATION OF INVESTMENT SECURITY IN UKRAINE

This article deals with the levels of investment security (IS) in EU and Ukraine, researching certain components of IS in Europe. It is shown that in Ukraine there is a lack of investments undertaken by the State and local budgets, so there is some distortion of the structure of investment in comparison with European countries.

Keywords: investment security, budget, regression, investment structure, investments.

Постановка проблеми. Під інвестиційною безпекою розуміють процес забезпечення такого стану інвестиційної сфери, за якого економіка здатна зберігати та підтримувати достатній рівень інвестиційних ресурсів

в умовах дії внутрішніх і зовнішніх загроз, які гарантують стабільний економічний розвиток економіки.

Дуже важливо розуміти, який саме стан є бажаним для національної економіки, а тому варто його